

Folketinget dog en Del Rigsdagsmænd af Venstre, som enten stemte for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det forelaa, eller undgik at komme til at stemme imod det. Jeg kunde tænke mig, at adskillige af de Synspunkter, som den højtærede Minister ved den forrige Behandling af dette Spørgsmaal fremkom med, ogsaa har lydt i den Gruppe, som den ærede Ordfører for Venstre tilhører. Naar det ærede Medlem talte om en svingende og svajende Kirkepolitik, skal jeg minde om det gamle Ord, at ingen har Fred længere, end ens Nabo vil. Det gælder i denne Sag; det ærede Medlem ved jo godt, hvordan Kirkeministeren er blevet drevet frem af Forholdene.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de mange Gentagelser fra tidligere Aars Behandlinger af dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at Stillingen paa Rigsdagen er den, som jeg har nævnt, at der er tre Partier, som i Princippet ønsker, at der skal nedsættes et Udvalg til at udrede Forholdet mellem Stat og Kirke; og saa synes jeg, det var ganske naturligt, om disse tre Partier søgte at finde hinanden og søgte at faa gennemført et Lovforslag som det, der foreligger her.

Saa er der Spørgsmaalet om Udvalgets Sammensætning. Her har der vist sig at være delte Meninger. Nu skal jeg gerne erkende, at det naturligvis ikke er ligegyldigt, hvordan et saadant Udvalg bliver sammensat, men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at der kan lægges for megen Vægt paa Udvalgets Sammensætning, thi dette Udvalg skal ikke afgøre noget, det skal skaffe Oplysninger, det skal udrede, det skal tilrettelægge Arbejdet, og Rigsdagen har sin fulde Frihed, fuld Myndighed til at afgøre de kirkelige Spørgsmaal, naar de kommer til at foreligge. Jeg synes derfor, at man ogsaa kan lægge noget for megen Vægt paa, hvordan et saadant Udvalg kommer til at se ud, Hovedsagen er, at det bliver et rummeligt og alsidigt Udvalg, der ikke spærrer berettigede Røster ude, saa de ikke kan komme til at lyde, og det er ikke nok, synes jeg, at man faar Udvalget til at bestaa af et Par Præster, nogle Rigsdagsmænd og et Par Embedsmænd fra Kirkeministeriet. Jeg vil sige, ligesom den Gang den store Skolekommission blev nedsat: Lad os ogsaa i dette Spørgsmaal høre Røster direkte ude fra Befolkningen. Herom kan der imidlertid forhandles, hvis der nedsættes et Udvalg. Socialdemokratiet holder ikke stejlt paa, at Udvalget netop

skal have den Sammensætning, der er foreslaaet. Vi vil gerne forhandle paa dette Omraade, og det viste vi netop i Fjor, da vi foreslog et Samlingsgrundlag for de 3 Partier i det Udvalg, der da var nedsat. Ogsaa i Aar vil vi naturligvis forhandle om dette Spørgsmaal.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

S. Rasmussen: Man har her i Dag bebrejdet den højtærede Kirkeminister, at hans Holdning snart var til den ene Side, snart til den anden Side. Dette skal jeg lade ligge og kun udtale, at vor Holdning i dette Spørgsmaal er den samme. Vi fra konservativ Side har altid ment, at det vilde være formaalistjensligt at faa nedsat et kirkeligt Udvalg, idet vi tror, at det vilde gavne vor Folkekirke, at disse Forhold blev taget op til Prøvelse. Jeg vil straks tilføje, at vi fra vor Side ønsker Folkekirkens Bevarelse paa evangelisk-luthersk Grund. Jeg tror, at vi her er enige med Venstre og med det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) — jeg forstaa særlig det ærede Medlems Udtalelse om Folkekirkens Bevarelse som en Fællesnævner. Jeg vil altsaa gerne have slaaet fast, at vi fra konservativ Side ønsker Folkekirken bevaret paa den i Grundloven omtalte Grund. Ved Fremsettelsen af det foreliggende Lovforslag udtalte den højtærede Kirkeminister netop ogsaa, at han heller ikke ønskede anden Adskillelse af Stat og Kirke end den, som Grundloven hjemler. Ifølge dette kan der altsaa heller ikke fra Kirkeministerens Side være Tale om en fuldstændig Adskillelse af Stat og Kirke, thi det hjemler Grundloven ikke; den sikrer et vist Forhold mellem disse to Faktorer.

Naar vi ønsker dette Udvalg nedsat, er det, fordi vi tror, at vi ved et saadant Udvalgs Arbejde kan fjerne indre og ydre Vanskeligheder og bevare Folkekirken. Hvis vi ikke faar en Drøftelse af de forskellige Rørelser og kirkelige Forhold, vil Folkekirken blive splittet og gaa sin Oplosning i Møde. Med de indre Forhold i kirkelig Henseende, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds rørte ved, tænker jeg ogsaa paa det økonomiske Spørgsmaal. Jeg kan ikke forstaa andet end, at den Side, der ønsker Folkekirken bevaret, ogsaa maa ønske at prøve dette Udvalg; vi kan saa senere i Rigsdagen se, om vi ikke kan komme til en Ordning af de økonomiske Forhold, som jeg tror i Fremtiden vil blive meget vanskelige. Det er fuld-